

ad § 3.

§ 3 forandres Ordene: „hvis Vægt er 1 Centner, . . . 1 Ort“ saaledes:

„hvis Vægt er 100, 50, 20, 10, 5, 2, 1 Pund, 50, 20, 10, 5, 2, 1 Quint, 5, 2, 1 Ort og Decimalbrøkdeler af Orten“.

Hvis disse Endringsforslag vedtages, forandres § 3 til § 4. og §§ 4, 5, 6 til §§ 5, 6, 7.

Forslag af Udvalgets Mindretal, Boesen:

ad § 4. Principaltiter:

3 tredie Linie forandres „3“ til „10“ og efter „anvende“ i fjerde Linie tilføjes: „de nu brugelige Bismere, samt“

Punktum i Paragraffens Slutning forandres til Komma og tilføjes: „naar disse af vedkommende Politivirighed blive undersøgte og findes saavel nøiagtige som justerede“.

Subsidiært:

3 tredie og fjerde Linie udgaae Ordene: „i et Tidsrum af 3 Aar fra Lovens Ikrafttræden“ og sættes istedet: „indtil anderledes af Kongen bestemmes“.

Efter „anvende“ i fjerde Linie tilføjes: „de nu brugelige Bismere, samt“

Punktum i Paragraffens Slutning forandres til Komma og tilføjes: „naar disse af vedkommende Politivirighed blive undersøgte og findes saavel nøiagtige som justerede“.

Imellem § 4 og § 5 indskydes tvende nye Paragraffer, saahdende:

§ 5.

Justeervæsenet overgaaer fra Kjøbenhavns Commune til Staten.

§ 6.

De justerede Vægtrettsfabers Priis bliver at fastsætte saaledes, at den ikke bliver høiere end nødvendig til at afholde de med Forserdigelsen og Justeringen forbundne Udgifter.

Vedtages disse tvende Paragraffer, bliver § 5 forandret til § 7. og § 6 til § 8.

Af Udvalget:

ad § 4.

Ordet „Vægtlobber“ i 2den og 3die Linie forandres til „Vægtrettsfaber“.

Formanden: Jeg skal først sætte under Forhandling de Endringsforslag, der ere stillede til §§ 2 og 3. Jeg sætter dem begge under Forhandling, fordi det forekommer mig, at det ene betinger det andet.

Bloug: Jeg har beeltaget med 4 ærede Medlemmer i at stille de Endringsforslag, der findes paa Bladet Nr. 97 ad §§ 2 og 3. Jeg pleier ellers ikke at beeltage i at foreslaae at restituere ved tredie Behandling, hvad der ved anden Behandling er bleven forkastet af Thinget. Grunden, hvorfor jeg i dette Tilfælde gjør en Undtagelse, er den, at deels Thinget den Aften, da Sagen blev afgjort, var overordentlig svagt besat, saa at Afgjørelsen stete med en Majoritet af blot to Stemmer, og dertil kommer — jeg tør imidlertid ikke paastaae, at det virkelig var Tilfældet — at der efter det hele Pphygiognomi, Thinget frembød, synes at være en Mulighed for, at Afstemningens Gjenstand ikke har staaet tilstrækkelig klar, idet der var fremkommen en vis Forvirring ved en tidligere Afstemning, hvorved der udfordredes et Navneopraab til at afgjøre et aldeles ligegyldigt Underendringsforslag. Den Mulighed forekommer mig altsaa at være tilstede, at Afstemningen, selv affect fra den ringe Majoritet af kun to Stemmer, maaskee ikke turde være et Udtryk for Thingets sande Mening. De Grunde, der skulle anbefale at gaae tilbage til det oprindelige Udlaft, saaledes som det var foreslaaet ændret af Udvalgets Majoritet, navnlig med en Tilføielse af en mindre Vægtstørrelse end Quinten, ere, at